

Nr 493.

Av herr **Lövgren**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 185, angående avstående i vissa fall av allmänna arvsfondens rätt till arv.

I proposition nr 185 till innevarande års riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit, att av den allmänna arvsfonden tillfallna kvarlåtenskapen efter guldsmeden Lars Gustaf Hampus Malmström från Boden ett belopp av 50 000 kronor må avstås till rörarbetaren Lars Jerker Martin Sundström.

Den i ärendet förebragta utredningen giver vid handen, att Lars Jerker Martin Sundström är utomäktenskaplig son till guldsmeden Malmström. Av de av komministern Einar Öhnell och kyrkoherden Oscar Håkansson utfärdade, i propositionen återgivna intygen framgår, att den avlidne vid olika tillfällen förklarar, att hans kvarlåtenskap skulle tillfalla sonen. Någon rimlig anledning att betvivla uppriktigheten i dessa viljeförklaringar, av vilka den sista ägde rum år 1936, eller att antaga, att Malmström efter förklaringarnas avgivande ändrat inställning, synes icke förefinnas. Att något skriftligt testamente till sonens förmån icke framkommit under boutredningen efter Malmström kan hava sin förklaring däri, att denne, som var en i många avseenden originell man, uppsköt upprättandet av en sådan handling i det längsta tills det slutligen blev för sent. Man torde sålunda kunna anse det såsom otvivelaktigt eller åtminstone i högsta grad sannolikt, att det varit Malmströms vilja, att sonen skulle ärva honom. Med hänsyn härtill och då den allmänna arvsfonden tillfallna kvarlåtenskapen utgör omkring 300 000 kronor, synes i propositionen föreslaget belopp alltför ringa. En skäligen avvägning emellan allmänna arvsfondens intresse å ena och sökanden Sundströms å andra sidan synes böra föranleda till att arvsfonden och Sundström erhålla hälften vardera av kvarlåtenskapen i fråga. Härigenom skulle Sundström försättas i ungefär samma läge, som om han haft rätt till laglott efter sin fader, något som skulle väl överensstämma med den inom mycket vida kretsar rådande rättsuppfattningen, att även utomäktenskapliga barn böra äga arvsrätt efter sin fader.

Av handlingarna i ärendet framgår, att guldsmeden Malmström önskat taga sonen till sig vid tiden efter moderns död och att detta hindrades genom utomstående personers mellankomst. Man torde kunna utgå ifrån att om denna Malmströms plan genomförts, så skulle Sundström hava utbildats i juveleraryrket och nu varit innehavare av sin faders affär. Även billighetsskäl tala därför för att Sundström erhåller ett så avsevärt belopp

som det här föreslagna, ty härigenom skulle han erhålla effektiv möjlighet att skaffa sig en egen verkstad, vilket är hans önskan, och därmed skulle hans ställning bliva mer lik den, vari han med all sannolikhet kommit, därest fadern såsom han en gång önskat fått taga sonen till sig.

I anslutning till vad sålunda anförts och föreslagits får jag hemställa,

att riksdagen måtte föreslå Kungl. Maj:t att hälften av den allmänna arvsfonden tillfallna kvarlåtenskapen efter guldsmeden Lars Gustaf Hampus Malmström må avstås till sonen Lars Jerker Martin Sundström.

Stockholm den 17 mars 1945.

O. W. Lövgren.
